

РЕШЕНИЕ

№ 6232

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 26.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **4512** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба, подадена от А. М. Т., [дата на раждане], гражданин на И., срещу Решение № 39-ОК/23.12.2021 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната последваща молба рег. № КП-2511/13/13.12.2021 г. на ДАБ до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение поради допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Сочи се нарушение на чл. 76б, ал.1 ЗУБ, тъй като интервюиращият орган не е допуснал до разглеждане последващата молбата на кандидата, с която са заявено наличие на нови обстоятелства, свързани с влошеното му здравословно състояние. Вместо това, извън своите правомощия, органът е изложил доводи по същество. Твърди се, че преценката за това дали новопосочените обстоятелства, свързани с личното положение на чужденеца, представлява основание за предоставяне на международна закрила, е в правомощията на председателя на ДАБ, което се осъществява в производство по общия ред, а не е въпрос за допустимост по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ. Сочи се, че заявените от чужденеца нови обстоятелства попадат в специалната хипотеза на чл. 9, ал. 8 ЗУБ. Искането до съда е за отмяна на акта и връщане на преписката на административния орган с указания за разглеждане на молбата в производство за предоставяне на международна закрила.

В хода на устните състезания по делото чужденецът, чрез процесуалния си

представител адв. И., моли съда да отмени обжалваното решение, тъй като същото съдържа заключение по същество, като преценката на интервюиращия орган е излязла извън неговата компетентност. Твърди, че в справката, въз основа на която е взето решението, не е направена преценка за медицинските условия в страната по произход на жалбоподателя, както и какво е отношението към лица с психични проблеми. Бежанската му история досега не е разглеждана в производство по административен ред при наличие на предпоставки по чл. 9, ал. 8 ЗУБ, както и че не е разглеждана при наличието на факти, сочещи на това, че лицето спада към уязвима група. Представя съдебна практика.

Ответникът не изразява становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За първи път А. М. Т. е поискал закрила с молба вх. № 592/ 11.04.2011 г. (л.101), въз основа на която е регистриран като лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И., етническа принадлежност - туркмен, религиозна принадлежност: мюсюлманин- сунит, семейно положение: женен, ЛНЧ [ЕГН], професия – общ работник, образование - основно. Първоначално личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, а след това по представени лична карта № 00272902, издадена на 04.10.2007 г. в И. и свидетелство за иракско гражданство № 793389/М, издадено на 05.08.2009 г.

С решение № 152/ 29.02.2012г. на председателя на ДАБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца. Жалбата му срещу този акт е отхвърлена с влязло в сила на 11.04.2013 г. решение на АССГ по адм. дело № 2661/ 2012 г.

На 07.10.2013г. жалбоподателят отново е поискал от ДАБ предоставяне на закрила. С решение № 4635/ 09.07.2014г. на заместник - председателя на ДАБ е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут на гражданина на И., жалбата срещу което е отхвърлена с решение № 7737/12.12.2014 г., постановено по адм. дело № 10039 /2014 г. по описа на АССГ. Съдебният акт е оставен в сила с решение № 2518/08.03.2016 г., постановено по адм. д. № 3434/2015 г. на ВАС.

С последваща молба от 22.05.2017 г. чужденецът е поискал предоставяне на закрила. С решение № 41-ОК от 31.05.2017 г. на интервюиращ орган при ДАБ молбата не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила, а жалбата срещу същото е отхвърлена с решение № 4758 от 14.07.2017 г., постановено по адм. д. № 6515/2017 г. по описа на АССГ.

Началото на процесното административно производство е поставено с молба за предоставяне на международна закрила рег. № КП-2511/13/13.12.2021 г., подадена до председателя на ДАБ при МС, в която жалбоподателят е изложил доводи за наличие на нови обстоятелства, касаещи здравословното му състояние. Заявил е, че страда от сериозна и влошаваща се психична нестабилност, която се изразява в чести и продължителни периоди на депресии и суицидни мисли. Посочил е, че се намира в сложна хуманитарна ситуация, въпреки усилията, които полага. Ситуацията в страната му по произход продължавала да бъде нестабилна, характеризираща се с чести терористични нападения, държавна система, която не може да осигури защита и сигурност на своите граждани, както и с груби нарушения на правата на човека. Към молбата си, жалбоподателят е приложил декларация с подписи на над 50 български

граждани, които го подкрепят, както и три броя психологически становища.

В становище, относно А. Т., от 11.09.2020 г. (л.32), издадено от М. Д., в качеството ѝ на психолог и психотерапевт, е посочено, че както през 2014 г., така и към момента на изследването, Т. страда от психично изтощение, силна фиксираност, която води до обедняване на психичния и социален живот. Експертът е посочил, че дискурсът на Т. почти не се е променил от 2014 г. Констатирано е ограничение на психичния капацитет за преработка на конфликтни психични ситуации. Дадена е препоръка за социална стабилизация и легализиране, за да се избегне развитие към суицидалност.

От приложената към молбата междинна оценка на състоянието на Т. (л.30), изготвена от А. М. на 23.09.2021 г., е видно, че изследваното лице се чувства безпомощно, обезличено и нелегитимно, което би могло да допринесе за задълбочаване на депресивното му състояние, като в крайна сметка не е изключен суицид. В препоръките е посочено осигуряване на психиатрична помощ.

Видно от становище, относно психичния статус на А. Т. (л.27), изготвено на 30.11.2021 г. от И. Д. – психолог и психотерапевт, се касае за силно нарушено психично и социално функциониране, като е направено предположение, че при лицето в продължение на дълъг период от време е било налице тревожно-депресивно разстройство. Не е било провеждано психотерапевтично лечение, а медикаментите, които приемал не са имали нужния ефект. Посочено е, че при Т. има висок риск от суицидно поведение, състоянието му е притеснително и е насочен към специалист - психиатър. В заключителната част е посочено, че от гледна точка на психичното здраве, уреждането на статута на Т. би му дало възможност да получи адекватно лечение и обективни условия за общо стабилизиране.

В докладна записка от 20.12.2021 г., издадена от директора на дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ (л.20) е посочено, че процесната молба за международна закрила е четвърта по ред, с оглед което е изпратена на в РПЦ- С., отдел „ПМЗ кв. О. купел“ за разглеждането ѝ от интервюиращ орган в процедура по допустимост.

С оспореното в настоящото производство решение № 39-ОК/23.12.2021 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ, последващата молба рег. №КП-2511/13/13.12.2021 г., подадена от А. Т., не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Ответникът е приел, че предвид наличието на отказ по предходните производства, в които жалбоподателят не е представил нови факти и обстоятелства от съществено значение за личното му положение, може да се приеме, че с настоящата последваща молба, единствената цел на чужденеца е да легализира нелегалния си престой в Република България. Относно представените от него медицински документи, интервюиращият орган достигнал до заключение, че психическият дисбаланс, в който жалбоподателят твърди, че се намира би могъл да бъде преодолян с подкрепата на семейството му – съпруга и деца, които се намират в И.. Според интервюиращия орган твърденията за добре изградена социална среда в България не кореспондират с резултатите от психологическите изследвания, в които е посочено, че лицето живее изолирано и самотно, както и че изпитва чувството за неувереност при общуване на български език. В тази връзка, ответникът е направил заключение, че чужденецът не е формирал воля да изгради стабилна социална среда и да научи български език, предвид дългия си престой в страната, поради което спрямо него не са налице хуманитарните основания за допускане на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила. На следващо място, в решението е цитирана

справка, вх. № МД-641/15.12.2021 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ-МС, в която са описани инцидентни терористични атаки, провокирани от групировката „Ислямска държава“, като в тази връзка е посочено, че операциите по сигурността са засилени значително, което е довело до множество арести. Формиран е извод, че към момента на изготвяне на справката, на територията на И. не се установява неблагоприятна промяна по отношение на общото положение на сигурността, не може да се достигне до извод, че е налице въоръжен конфликт, от който е застрашено местното население, а посочените терористични атаки са по-скоро с инцидентен характер. Интервюиращият орган е приел, че жалбоподателят в последващата си молба не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, поради което, на осн. чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ, не е допуснал молбата му до производство за предоставяне на международна закрила. По делото не са ангажирани доказателства за връчване на решението на чужденеца.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – К. И., главен експерт в Регистрационно-приемателния център – [населено място], ПМЗ –[жк], определен за интервюиращ орган на ДАБ със заповед №РД05-783/09.12.2020 г. на председателя на ДАБ. Спазен е срокът по чл. 76б, ал. 1 вр. ал. 2 ЗУБ.

Съгласно разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, преди да пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. В срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила /чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ/. Следователно, в производството по чл. 76б ЗУБ подлежи на преценка наличието на нови обстоятелства, както и дали чужденецът се позовава на някакви нови факти, които са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като тези обстоятелства несъмнено следва да са свързани с разглеждането на въпроса дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

В случая не се спори, че подадената от жалбоподателя молба за предоставяне на международна закрила рег. № КП-2511/13/13.12.2021 г. на ДАБ е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Оспорен е изводът на ответния орган, че представените от чужденеца писмени доказателства не установяват наличието на никакви нови обстоятелства от значение за личното му положение и страната по произход.

Оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон.

Правилен и обоснован е изводът на интервюиращия орган, че представените от чужденеца документи не сочат наличие на нови обстоятелства от значение за личното му положение и страната по произход. От представените с последващата молба документи, неоспорени от ответника, се установява, че според психолозите Д., М. и Д. жалбоподателят е в недобро психично състояние. Така заявените обаче обстоятелства не са нови по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ, тъй като както изрично се посочва в становището от 11.09.2020 г. на М. Д., психичното състояние на А. Т. не се е променило съществено считано от 2014 г., когато за първи път е направена оценка на психичното му състояние на територията на България и е издадено удостоверение № 80/14.11.2014 г. Този документ е бил представен в хода на производството по адм. д. № 10039 /2014 г. по описа на АССГ, като в постановеното по делото решение № 7737/12.12.2014 г. съдът е приел, че удостоверението не може да обоснове извод за наличие на основание за предоставяне на статут на лицето. Следователно данните за здравословни /психични/ проблеми са обсъдени от съда в проведеното контролно производство, поради което следва да се приеме, че спрямо чужденеца не са налице новонастъпили или новозаявени обстоятелства. В тази връзка следва да се съобрази и липсата на каквито и да е доказателства и твърдения за предприето, предписано лечение във връзка с психичното състояние на Т. или проведени срещи с психолог и/или психиатър през целия период от 2014 г. до момента на подаване на последващата молба за международна закрила. Това обстоятелство също подкрепя извода, че спрямо чужденеца не са налице нововъзникнали факти. Твърдението, че следва да получи закрила с оглед здравословното му състояние и необходимостта от лечение, каквото не би могъл да получи в страната по произход, се опровергава от липсата на каквито и да е предприети действия за получаване на медицинска помощ от 2014 г. до настоящия момент.

В допълнение следва да се посочи, че по делото липсват доказателства, а и твърдения за съществено изменение в обстановката в И.. Доводите относно лошото състояние на здравната система в страната, което би попречило на Т. да се лекува, съдът приема за неотнормими. Това е така, тъй като, както бе посочено по-горе в решението, по делото не са ангажирани доказателства, че чужденецът се е лекувал в България, в т.ч. че е търсил медицинска помощ в страната ни във връзка с психичните си проблеми. Основателни са и мотивите на ответния орган за недоказаност на твърденията за създадена социална среда в България, тъй като е видно от всички доказателства по делото, че въпреки дългогодишния престой в страната, лицето не владее български език, а според представените становища от психолози, се чувства самотно и изолирано.

Неоснователно е възржението на жалбоподателя, че ответникът е надхвърлил границите на своята компетентност. Видно от изложените в оспорения акт мотиви, интервюиращият орган е обсъдил представените с последващата молба документи и е формирал извод, че същите не установяват наличие на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, съобразно правомощието, предвидено с чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

По гореизложените съображения съдът приема, че чужденецът не се е позовал на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, поради което правилно последващата му молба за закрила не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. посл. от АПК,

Административен съд София град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от А. М. Т., [дата на раждане], гражданин на И., срещу Решение № 39-ОК/23.12.2021 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: